

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/21/2017
Identifikačné číslo spisu: 2016200182
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2016200182.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Judity Kokolevskej, v právnej veci navrhovateľa: S. T., bytom R. XX, zastúpeného advokátkou JUDr. Janou Berecovou Titkovou, Dubová 2, Nitra, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Bratislava, Ul. 29. augusta 8 - 10, o vyrovnávací príplatok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 24. februára 2017, č.k. 20Sd/23/2016-80, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 24. februára 2017, č.k. 20Sd/23/2016-8, m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne z 19. februára 2016, č. XXX XXX XXXX 0, z r u š u j e a vec jej v r a c i a na ďalšie konanie.

Odporkyňa j e p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 226,00 eur na účet právnej zástupkyne JUDr. Jany Berecovej Titkovej vedený v P. P. pobočka M. číslo účtu P. do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave v konaní sp. zn. 20Sd/23/2016-80 zo dňa 24. februára 2017 potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. februára 2016, ktorým bola zamietnutá žiadosť o vyrovnávací príplatok podľa § 69b ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 140/2015 Z.z. (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“). Odporkyňa dôvodila tým, že navrhovateľovi bol rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 26. novembra 2010 priznaný predčasný starobný dôchodok podľa právnych predpisov Slovenskej republiky. Poistenec, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok nemá podľa § 69 zákona o sociálnom poistení nárok na starobný dôchodok. Na tom nič nemení skutočnosť, že predčasný starobný dôchodok je po dovŕšení dôchodkového veku starobným dôchodkom.

Krajský súd preskúmal opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Z vykonaného dokazovania zistil, že podľa § 67 ods. 1 a § 82 zákona o sociálnom poistení bol navrhovateľovi priznaný predčasný starobný dôchodok vo výške 216,80 eur mesačne od 8. februára 2010. Priznaním predčasného starobného dôchodku mal byť zabezpečený jeho príjem v starobe, už v období pred získaním nároku na starobný dôchodok, je významnou skutočnosťou, ktorá ovplyvnila jeho nárok na vyrovnávací príplatok vznikajúci podľa právnej úpravy uvedenej v § 69 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Krajský súd zdôraznil, že medzi predčasným starobným dôchodkom a starobným dôchodkom je rozdiel, ktorý spočíva v tom, že predčasný starobný dôchodca začína poberať starobný dôchodok ešte pred dosiahnutím zákonom stanovenej hranice dôchodkového veku, čím môže poberať dôchodok z rozličných dôvodov skôr a tak sa dostáva voči poberateľovi starobného dôchodku do určitej výhody, lebo poberá dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia skôr, ako poistenc, ktorý požiada o starobný dôchodok. Práve predčasný starobný dôchodok, ktorý bol poistencovi priznaný a vyplácaný ovplyvňuje nárok na vyrovnávací príspevok, ako to vyplýva zo znenia ustanovenia § 69b ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Z uvedeného dôvodu krajský súd nezistil rozpor s právnym predpisom a preskúmaným rozhodnutím, ako ani porušenie základného práva a slobody upravené v čl. 12 Ústavy SR, resp. že by navrhovateľ bol v súvislosti s rozdelením ČSFR znevýhodnený, diskriminovaný a bolo by mu odňaté právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe. K rozhodnutiam Najvyššieho súdu SR, ktoré na podporu svojho tvrdenia navrhovateľ dával do pozornosti krajského súdu, bolo potrebné konštatovať, že tieto boli vydané pred prijatím právnej úpravy vyrovnávacieho príplatku, preto logicky otázky podmienok vzniku nároku na tento príplatok neriešia, a preto na ne nebolo možné pri rozhodovaní v prospech navrhovateľa prihliadnuť. Krajský súd podľa § 250q ods. 2 OSP preskúmané rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na skutočnosť, že v tomto konaní úspešný odporca sa práva na ich náhradu voči navrhovateľovi vzdal.

2.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie namietajúc jeho nezákonnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na odôvodnenie rozsudku krajského súdu, s ktorým nesúhlasí z dôvodu, že už v opravnom prostriedku, ktorý podal dňa 23.03.2016 proti preskúmanému rozhodnutiu odporkyne namietal, že odporkyňa si úvodné ustanovenie § 69b ods. 1 zákona o sociálnom poistení vykladá príliš formalisticky, bez zohľadnenia ustanovenia § 69a ods. 1 zákona o sociálnom poistení, v ktorej zákonodarca zakotvil právnu fikciu, v zmysle ktorej po dovŕšení dôchodkového veku sa predčasný starobný dôchodok považuje za starobný dôchodok. Ďalej poukazoval na to, že dôchodkový vek dosiahol dňa 29. novembra 2011, počnúc týmto dňom sa predčasný starobný dôchodok, považuje za starobný dôchodok. V konaní pred krajským súdom tiež namietal, že uvedenú fikciu mala odporkyňa zohľadniť pri posudzovaní splnenia podmienky na vyrovnávací príplatok uvedenej v úvodnej vete ustanovenia § 69b ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Túto námietku krajský súd považoval za nedôvodnú.

Poukazoval tiež na to, že pokiaľ by zákonodarca novelou zákona o sociálnom poistení č. 140/2015 Z.z. mal úmysel obchádzať dôchodcov, ktorým bol pôvodne priznaný predčasný starobný dôchodok, neustanovil by v písm. d) § 69b ods. 1 zákona o sociálnom poistení, ktoré sa týka sporiteľov v druhom dôchodkovom pilieri, ako podmienku vzniku nároku na vyrovnávací príplatok, okrem iného uzatvorenie dohody o vyplácaní predčasného starobného dôchodku programovým výberom. Zakotvenie tejto podmienky by sa javilo celkom zbytočné pri odporkyňou prezentovanom výklade prvej vety § 69b ods. 1 Zákona o SP, pretože v takom prípade by dôchodcovia, ktorí uzatvorili dohodu o vyplácaní predčasného starobného dôchodku programovým výberom v zmysle ustanovení zákona o starobnom dôchodkovom sporení, nikdy nemohli mať nárok na vyrovnávací príplatok, a to z dôvodu, že im bol priznaný predčasný starobný dôchodok, a nie starobný dôchodok. Krajský súd uviedol, že

podmieňovanie príspevku v ust. § 69b ods. 1 písm. d/ zákona o sociálnom poistení, dohodou o vyplácaní predčasného starobného dôchodku programovým výberom, sa v súvislosti so vznikom nároku iba osobám, ktorým bol priznaný starobný dôchodok, môže javiť ako právny nezmysel, a zrejme ním aj je.

V písomnom vyjadrení zo dňa 19.04.2016 navrhovateľ poukazoval na obsah rozhodnutí Najvyššieho súdu SR vo veciach tzv. "federálnych dôchodkov", na rozsudok sp.zn. 9So/200/2011 zo dňa 30. januára 2013, rozsudok sp.zn. 9So/203/2011 zo dňa 30. januára 2013, rozsudok sp.zn. 9 So/124/2013 zo dňa 25. februára 2015, rozsudok sp.zn. lSo/66/2013 zo dňa 19. januára 2016, z ktorých vyplýva záver, že pokiaľ súčet "českého" starobného dôchodku priznaného Českou správou sociálneho zabezpečenia a "slovenského" starobného dôchodku priznaného odporkyňou, nedosahuje výšku, ktorá by poberateľovi patrila, ak by mu všetky doby poistenia a príspevky do 31. decembra 1992 boli hodnotené podľa slovenských právnych predpisov, potom je odporkyňa povinná vypočítať a priznať dôchodok poistencovi v takej výške, aby súčet jeho starobných dôchodkov z Českej republiky a Slovenskej republiky po zohľadnení menového kurzu nebol nižší ako dôchodok poistenca, ktorý počas svojho produktívneho života získal rovnakú dobu poistenia a rovnaké príjmy len u zamestnávateľov, ktorí mali sídlo na území Slovenskej republiky." Okolnosť, že zákon o sociálnom poistení, ani iný právny predpis, taký postup doteraz priamo neupravujú, je z hľadiska nároku poberateľa dôchodku na primerané zabezpečenie v starobe nepodstatná; ak taká úprava chýba, resp. je neúplná, lebo zákonodarca pri tvorbe právneho predpisu opomenul možné dopady výpočtu dôchodkov podľa medzinárodnej zmluvy, resp. pokiaľ nereagoval na také dopady, potom pri posudzovaní dôchodkových nárokov treba vychádzať priamo z Čl. 12 a Čl. 39 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako základného zákona Slovenskej republiky. V súvislosti s uvedeným navrhovateľ uviedol, že sa nachádza v skutkovo totožnej situácii ako navrhovatelia vo vyššie uvedených konaniach, v ktorých Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil citovaný právny názor - rovnako ako oni ku dňu rozdelenia ČSFR pracoval na území SR, rovnako mal k tomuto dátumu zamestnávateľa so sídlom v ČR, rovnako poberá dôchodky z ČR a SR a rovnako súčet týchto poberaných dôchodkov je nižší, ako by bol dôchodok, keby sa doby dôchodkového zabezpečenia dosiahnuté do 31.decembra 1992 posudzovali výlučne podľa právnych predpisov SR. Preto sa domnieva, že závery Najvyššieho súdu SR vyplývajúce z vyššie vymenovaných a citovaných rozsudkov, je možné aplikovať aj na jeho osobu, a krajský súd ich mal pri rozhodovaní o podanom opravnom prostriedku zohľadniť. Od vzniku nároku na predčasný starobný dôchodok je v porovnaní s inými poistencami, ktorým bol taktiež priznaný predčasný starobný dôchodok, ktorí však ku dňu zániku čs. federácie mali zamestnávateľa so sídlom v Slovenskej republike, každý mesiac poškodený, keďže na dávke dôchodkového zabezpečenia je ukrátený o uvedenú sumu približne 59,- eur mesačne. Nestotožňuje sa preto s právnym názorom krajského súdu, že nie je v súvislosti s rozdelením československej federácie znevýhodnený, resp. diskriminovaný. Pokiaľ odporkyňa tvrdí, že nespĺňa podmienky na vznik nároku na vyrovnávací príplatok podľa § 69b ods. 1 Zákona o SP, mala vyrovnávací príplatok priznať priamo v zmysle čl. 12 a čl. 39 ods. 1 Ústavy SR ako základného zákona Slovenskej republiky (s poukazom na vyššie uvedené rozsudky Najvyššieho súdu SR).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 20Sd/23/2016-80 zo dňa 24.02.2017 zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne č. XXXXXXXXXXXX O zo dňa 19.02.2016 sa zrušuje a vec sa vracia odporkyňi na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby odvolací súd zaviazal odporkyňu na náhradu trov prvostupňového konania aj odvolacieho konania v sume 226,00 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Jany Berecovej Titkovej.

3.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že dôvody, ktoré uvádza navrhovateľ v odvolaní nepovažuje za opodstatnené. Trvala na tom, že krajský súd správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia.

4.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 1, 2 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť.

Podľa § 491 ods. 1, 2 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasťou okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodit' z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôkaz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané“ (ÚS7/1999, Nález z 22. septembra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I. ÚS44/1999, Nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382. Judikatúra ústavného súdu tiež kladie dôraz na to, že v súlade s čl. 1 ods. 1 ústavy s uplatňovaním princípu právnej istoty v právom štáte sa spája požiadavka všeobecnosti, platnosti, trvácnosti, stability, racionálnosti a spravodlivého obsahu právnych noriem; medzi ústavné princípy vlastné právnomu štátu patrí aj zákaz svojvôle v činnosti štátnych orgánov, ako aj zásada primeranosti, resp. proporcionality (m. m. PL. ÚS 1/04).

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Podľa článku 7 ods. 2 druhej vety ústavy „právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky“.

Z citovaného článku 152 ods. 4 ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-

hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu, ako aj iné právnické subjekty realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR), a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

Predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne vo veci zamietnutia žiadosti o vyrovnávací príplatok podľa § 69b ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 140/2015 Z.z..

Podľa § 69b ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 140/2015 Z.z. poistenec, ktorému bol priznaný starobný dôchodok, má nárok na vyrovnávací príplatok, ak

- a) získal pred 1. januárom 1993 najmenej 25 rokov československého obdobia dôchodkového poistenia, za ktoré mu bol po 31. decembri 1992 priznaný starobný dôchodok podľa predpisov Českej republiky,
- b) získal od 1. januára 1993 do 31. decembra 2003 najmenej 1 rok doby zamestnania alebo náhradnej doby podľa zákona účinného do 31. decembra 2003,
- c) ku dňu, od ktorého žiada o jeho priznanie, má nárok na výplatu starobného dôchodku podľa predpisov Českej republiky,
- d) uzatvoril zmluvu o poistení dôchodku zo starobného dôchodkového sporenia, dohodu o vyplácaní starobného dôchodku alebo predčasný starobný dôchodok programovým výberom a nemá na osobnom dôchodkovom účte evidované dôchodkové jednotky tvorené z povinných príspevkov, ktoré nie sú predmetom dohody o vyplácaní starobného dôchodku alebo predčasný starobný dôchodok programovým výberom, alebo mu bola vyplatená suma podľa osobitného predpisu, ak je sporiteľ alebo bol sporiteľ podľa osobitného predpisu,
- e) požiadal o výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu, ak získal obdobie výkonu služby policajta a profesionálneho vojaka v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu, a
- f) suma vyrovnávacieho príplatku má ku dňu, od ktorého žiada o jeho priznanie, kladnú hodnotu.

Novelou zákona o sociálnom poistení sa od 1. januára 2016 zaviedol pre penzistov vyrovnávací príplatok. Jeho cieľom je dorovnať rozdiel medzi sumami českého starobného dôchodku a slovenského starobného dôchodku a sumou fiktívneho starobného dôchodku, na ktorý by mali ľudia nárok, ak by sa spoločný štát nerozdelil. Vzťahuje sa na osoby poberajúce dôchodok zo SR a ČR, ak získali najmenej 25 československých rokov dôchodkového poistenia pred 1. januárom 1993 a získali v období od 1. januára 1993 do 31. decembra 2003 aspoň 1 rok dôchodkového poistenia podľa právnych predpisov SR.

Z obsahu spisov, vrátane administratívneho spisu odporkyne je nesporné, že navrhovateľovi bol od 8. februára 2010 rozhodnutím odporkyne priznaný predčasný starobný dôchodok podľa § 67 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Ku dňu vzniku nároku na predčasný starobný dôchodok, k 8. februáru 2010 získal spolu s dobou poistenia získanou podľa právnych predpisov Českej republiky 16 106 dní obdobia dôchodkového poistenia. Ku dňu priznania dôchodku získal 44 rokov a 46 dní obdobia dôchodkového poistenia. Dôchodkový vek podľa § 65 ods. 2 zákona o sociálnom poistení dosiahol dovŕšením 62 rokov veku dňa 29. novembra 2011. Od vzniku nároku na výplatu predčasný starobný dôchodok, od 8. februára 2010 do dovŕšenia dôchodkového veku, do 29. novembra 2011 chýbalo 659 dní. Predčasný starobný dôchodok po dovŕšení dôchodkového veku je starobný dôchodok (§ 69a ods. 1 zákona o sociálnom poistení).

Ako je vyššie uvedené, a ako správne uviedol aj krajský súd, navrhovateľovi bol od 8. februára 2010 priznaný predčasný starobný dôchodok. Zo spisov ďalej vyplýva, že rozhodnutím Českej správy sociálneho zabezpečenia v Prahe navrhovateľovi patrí od 1. januára 2011 aj starobný dôchodok. Na

starobný dôchodok podľa právnych predpisov Českej republiky bolo zhodnotených 9 984 dní (27 rokov a 129 dní) československého obdobia dôchodkového poistenia. Dôchodkový vek navrhovateľ dovšil 29. novembra 2011. To znamená, že v čase uplatnenia právneho nároku na vyrovnávací príplatok bol žiadateľ starobný dôchodca.

Odvolací súd v súvislosti s riešenou právnou problematikou poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-399/09 Marie Landtová proti Českej správe sociálneho zabezpečenia zo dňa 22. júna 2011, z ktorého vyplynula odpoveď na prejudiciálnu otázku, kde Európsky súdny dvor uviedol, že ustanovenia časti a bod 6 v prílohe III. nariadenia rady (EHS) č. 1408/71 zo dňa 14. júna 1971 o uplatňovaní systému sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom Nariadení Rady (ES) č. 118/97 zo dňa 2. decembra 1996 zmeneným a doplneným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 629/2006 zo dňa 5. apríla 2006 v spojení s článkom 7 ods. 2 písm. c/ tohto Nariadenia nebránia takému vnútroštátnemu pravidlu akým je pravidlo, ktorého sa týka konanie vo veci samej, podľa ktorého sa vypláca vyrovnávací príspevok k dávke v starobe v prípade, že výška tejto dávky priznaná podľa čl. 20 dvojstrannej Zmluvy medzi Českou republikou a Slovenskou republikou uzavretej 29. októbra 1992 v rámci opatrení určených na vyriešenie situácie po rozdelení Českej a Slovenskej federatívnej republiky 31. decembra 1992 je nižšia než dávka, ktorá by bola priznaná, ak by bol starobný dôchodok vypočítaný podľa právnych noriem Českej republiky. Právna úprava vyrovnávacieho príplatku podľa § 69b zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 140/2015 Z.z. ako aj právna úprava o dorovnávacom prídavku zákonom č. 247/2013 Z.z. v Českej republike vychádza práve z vyššie citovaného rozsudku vo veci C-399/09. Preto krajský súd pochybil, keď s poukazom aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-399/09 Marie Landtová proti Českej správe sociálneho zabezpečenia z 22. júna 2011 dospel k záveru o správnom právnom posúdení žiadosti navrhovateľa o vyrovnávací príspevok a preskúmané rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za nesúladne so zákonom, a preto § 250ja ods. 3 veta prvá v spojení s § 250l ods. 2 a § 250j ods. 2 písm. e/ OSP a § 492 ods. 1, 2 SSP rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutia odporkyne zrušil a vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní je odporkyňa viazaná právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 250k ods. 1 veta prvá OSP, ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

O trovách konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1, § 250k ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP v spojení s § 491 ods. 1, 2 SSP tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal uplatnenú náhradu trov právneho zastúpenia spolu 226,00 eur (§ 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Náhrada pozostáva z dvoch úkonov právnej služby á 656,00 eur s režijným paušálom á 8,58 eur pred krajským súdom (1/ príprava a prevzatie vecí, 2/ spísanie vyjadrenia) a z jedného úkonu právnej služby pred odvolacím súdom, a to za spísanie odvolania proti rozsudku 68,- eur s režijným paušálom 8,84 eur.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.